

خلاصه‌ی پیش‌نویس اولیه‌ی ارائه‌ی صورت‌های مالی

(پروژه‌ی مشترک هیأت استانداردهای حسابداری بین‌المللی و هیأت

استانداردهای حسابداری مالی آمریکا)

مترجم: کامبیز فرقاندوست حقیقی*
محمد علی نصر

اشاره

پروژه‌های مشترک هیأت استانداردهای حسابداری مالی آمریکا (FASB) و هیأت استانداردهای حسابداری بین‌المللی (IASB) امروزه در سرتاسر جهان در کانون توجه حرفه‌ی حسابداری قرار دارند. با توجه به نقش و جایگاه این دو مرجع استانداردگذار، انتظار می‌رود نتایج این پروژه‌ها تأثیر قابل ملاحظه‌ای بر آینده‌ی حسابداری داشته باشند. با توجه به تأثیرپذیری استانداردهای ایران از استانداردهای حسابداری بین‌المللی و گستردگی حجم تغییرات ناشی از این پروژه‌ها، بررسی ابعاد مختلف این پروژه‌ها ضروری است. از میان پروژه‌های در جریان، پروژه‌ی ارائه‌ی صورت‌های مالی اهمیت زیادی دارد. با اتمام این پروژه تحولات اساسی در

در این مقاله ابتدا پیشینه‌ی پروژه‌ی نحوه‌ی ارائه‌ی صورت‌های مالی بررسی می‌شود. سپس خلاصه‌ی پیش‌نویس اولیه‌ی این پروژه ارائه می‌شود.

پیشینه‌ی پروژه‌ی ارائه‌ی صورت‌های مالی

در ۲۰۰۱ هیأت استانداردهای حسابداری بین‌المللی و هیأت

استانداردهای حسابداری مالی ایالات متحد آمریکا هر یک پروژه‌ای مستقل را در زمینه‌ی گزارشگری عملکرد مالی شروع کردند. در ۲۰۰۴ دو هیأت توافق کردند در راستای هم‌گرایی استانداردهای خود، پروژه‌ای را با چنین ماهیتی مشترکاً اجرا کنند. در آوریل ۲۰۰۴ آنها تصمیم گرفتند که این پروژه را در سه مرحله اجرا کنند:

الف- مرحله‌ی ۱ در ارتباط با مجموعه‌ی کاملی از صورت‌های مالی و دوره‌های ارائه‌ی آنها است.
ب- در مرحله‌ی ۲ موارد بنیادی‌تر مربوط به ارائه و نمایش اطلاعات در صورت‌های مالی، شامل تجمیع و تفرید اطلاعات در هر یک از

صورت‌های مالی اساسی، مشخص کردن جمع‌های اصلی و فرعی، و بازنگری در استفاده از روش مستقیم یا غیرمستقیم ارائه‌ی جریان‌های نقد عملیاتی مطرح می‌شود.

ج- در مرحله‌ی ۳ ارائه و نمایش اطلاعات مالی میان‌دوره‌ای طبق اصول پذیرفته شده‌ی حسابداری آمریکا مطرح می‌شود. همچنین ممکن است هیأت استانداردهای حسابداری بین‌المللی در الزامات استاندارد حسابداری بین‌المللی ۳۴، گزارشگری مالی میان‌دوره‌ای، تجدید نظر کند.

در دسامبر ۲۰۰۵ دو هیأت بررسی‌های خود را برای مرحله‌ی ۱ تمام کردند. در مارس ۲۰۰۶، هیأت استانداردهای حسابداری بین‌المللی براساس نتایج به‌دست آمده در مرحله‌ی ۱، یک متن پیشنهادی از اصلاحات پیشنهادی در زمینه‌ی استاندارد حسابداری بین‌المللی شماره‌ی ۱ نحوه‌ی ارائه‌ی صورت‌های مالی را منتشر کرد. هیأت استانداردهای حسابداری مالی آمریکا در نظر دارد حاصل مراحل ۱ و ۲ را با هم منتشر کند. بنابراین هنوز متن پیشنهادی را در زمینه‌ی مرحله‌ی ۱ منتشر نکرده است. بعد از در نظر گرفتن پاسخ‌هایی که به متن پیشنهادی هیأت استانداردهای حسابداری بین‌المللی داده شد، این هیأت متن تجدیدنظرشده‌ای از استاندارد حسابداری بین‌المللی ۱ را در سپتامبر ۲۰۰۷ منتشر کرد. تجدید نظر در استاندارد حسابداری بین‌المللی ۱ ارائه‌ی تغییرات در حقوق صاحبان سرمایه و ارائه‌ی سود جامع را تحت تأثیر قرار داد، و استاندارد حسابداری بین‌المللی ۱ را به استاندارد حسابداری مالی ۱۳۰ هیأت استانداردهای حسابداری مالی آمریکا با عنوان گزارشگری سود جامع نزدیک کرد.

مهم‌ترین تغییرات استاندارد حسابداری بین‌المللی ۱ (۲۰۰۷) به شرح زیر است:

۱. ارائه‌ی ترازنامه در ابتدای دوره‌ی مالی (برای زمانی که بنگاه رویه‌های حسابداری را عطف به ماسبق کند یا ارقام صورت‌های مالی را بازارائه می‌کند، یا زمانی که در ارقام صورت‌های مالی بازطبقه‌بندی می‌کند) به عنوان یکی از صورت‌های مالی اساسی؛
۲. اضافه شدن صورت تغییرات در حقوق صاحبان سرمایه به عنوان یکی از صورت‌های مالی اساسی؛
۳. تغییر در ارائه‌ی ارقام صورت سود (زیان)؛
۴. اضافه شدن سرمایه و برآورد میزان ابهام به مواردی که باید در یادداشت‌های توضیحی افشا شوند.

موارد مرتبط با مرحله‌ی ۲ در پیش‌نویس اولیه مطرح شده است. این پیش‌نویس اولیه نتیجه‌ی بیش از دو سال بحث و گفتگوی دو هیأت و مشورت با گروه‌های مشورتی پروژه‌ها، گروه مشترک بین‌المللی و گروه‌های مشورتی مؤسسه‌های مالی، و سایر گروه‌های ذی‌نفع است.

این گروه‌های ذی‌نفع به موارد بنیادی مربوط به ارائه‌ی صورت‌های مالی علاقه‌مند هستند. تعدادی از بنگاه‌ها در یک آزمایش عملی در طول دوره‌ای که برای اظهارنظر در زمینه‌ی این پیش‌نویس اولیه در نظر گرفته شده است مشارکت خواهند کرد. بنگاه‌های مشارکت‌کننده، تا آنجا که امکان دارد طی دو سال صورت‌های مالی خود را با استفاده از پیش‌نویس اولیه‌ی مشترک دو هیأت در زمینه‌ی ارائه‌ی صورت‌های مالی، از نو طراحی خواهند کرد. علاوه بر این، مرکز ابتکارات پژوهشی استانداردهای حسابداری مالی از طریق مجموعه‌ای از آزمایش‌های کنترل شده، نحوه‌ی استفاده‌ی سهامداران از صورت‌های مالی تهیه شده براساس الگوی ارائه‌ی پیشنهادی را مطالعه خواهد کرد.

دو هیأت امیدوارند از طریق آزمایش عملی مطالعات مرکز ابتکارات پژوهشی استانداردهای حسابداری مالی، در طول دوره‌ای که برای اظهارنظر در نظر گرفته شده است، از طریق نامه‌های اظهار نظری که درباره‌ی پیش‌نویس اولیه دریافت می‌کنند و مشورت با گروه‌های ذی‌نفع، اطلاعات بیش‌تری را در زمینه‌ی مزایا و معایب الگوی پیشنهادی به دست آورند. هنگامی که دو هیأت بخواهند در مرحله‌ی ۲، بر روی موارد مطرح در پیش‌نویس اولیه یعنی انتشار متن پیشنهادی درباره‌ی استاندارد پیشنهادی، مجدداً تعمق کنند، این درون داده‌ها را در نظر خواهند گرفت.

دو هیأت قصد دارند بعد از این‌که در موارد مطرح شده در مرحله‌ی ۲ پیشرفت بیش‌تری کردند در دامنه‌ی کاربرد مرحله‌ی ۳ (گزارشگری میان‌دوره‌ای) تجدیدنظر کنند. دو هیأت سپس لزوم ارائه‌ی اطلاعات مالی میان‌دوره‌ای و زمان آن و سایر موارد قابل ارائه را که به آنها در مرحله‌ی ۲ اشاره نشده است بررسی خواهند کرد.

خلاصه‌ی پیش‌نویس اولیه‌ی ارائه‌ی صورت‌های مالی، مرحله‌ی ۲

(پروژه‌ی مشترک هیأت استانداردهای حسابداری مالی آمریکا و هیأت استانداردهای حسابداری بین‌المللی)

مقدمه

ارائه‌ی اطلاعات در صورت‌های مالی توسط بنگاه از اهمیت زیادی برخوردار است زیرا صورت‌های مالی یکی از مهم‌ترین جنبه‌های گزارش‌های مالی - یکی از روش‌های اصلی برقراری ارتباط بین اطلاعات مالی و افراد بیرون از یک بنگاه - هستند. هیأت استانداردهای حسابداری بین‌المللی و هیأت استانداردهای حسابداری مالی آمریکا پروژه‌ی مشترکی را در زمینه‌ی ارائه‌ی صورت‌های مالی آغاز کردند

تا توجه استفاده‌کنندگان را به این نکته جلب کنند که الزامات فعلی، شکل‌های گوناگونی از ارائه‌ی صورت‌های مالی را مجاز می‌دانند و اطلاعاتی که در صورت‌های مالی ارائه می‌شود بیش از حد تجمیع شده‌اند و به طور متناقض ارائه می‌شوند، که این موضوع درک کامل ارتباط بین صورت‌های مالی و نتایج مالی یک بنگاه را دشوار می‌کند.

• این پیش‌نویس اولیه از اظهار نظر درباره‌ی دیدگاه‌های اولیه در زمینه‌ی یک الگوی پیشنهادی برای ارائه‌ی اطلاعات در صورت‌های مالی استقبال می‌کند. این الگو طراحی شده است تا بتواند از طریق ملزم کردن بنگاه‌ها به تهیه‌ی اطلاعات تفصیلی، بر سودمندی صورت‌های مالی بنگاه بیفزاید. این اطلاعات به گونه‌ای سازمانده‌ی شده است که به وضوح تصویر مالی یکپارچه‌ای (منسجمی) از یک بنگاه بیان کند.

ارزیابی مبلغ، زمان‌بندی و میزان ابهام جریان‌های نقدی آینده صورت می‌گیرد، لازم است به گروه‌هایی از اقلام که تا حد مطلوبی یکسان هستند تفکیک شوند. در صورت متفاوت بودن اقلام از نظر ماهیت اقتصادی، استفاده‌کنندگان ممکن است تمایل داشته باشند در هنگام پیش‌بینی جریان‌های نقدی آینده، آن اقلام را به شکلی متفاوت بررسی کنند.

ج. به استفاده‌کنندگان کمک کند تا نقدشوندگی و انعطاف‌پذیری مالی یک بنگاه را ارزیابی کنند. اطلاعات مربوط به نقدشوندگی بنگاه به استفاده‌کنندگان کمک می‌کند تا توانایی بنگاه در زمینه‌ی پرداخت تعهدات مالی آن را در هنگام سررسید ارزیابی کنند. اطلاعات مربوط به انعطاف‌پذیری مالی به استفاده‌کنندگان کمک می‌کند تا توانایی بنگاه در زمینه‌ی سرمایه‌گذاری در فرصت‌های تجاری و همچنین واکنشی را که نسبت به نیازهای غیرضروری نشان می‌دهند، ارزیابی کنند.

شکل پیشنهادی برای صورت‌های مالی

شکل ارائه‌ی پیشنهادی، بنگاه را ملزم می‌کند تا اطلاعات مربوط به راه‌های ایجاد ارزش برای بنگاه (فعالیت‌های تجاری) را جدای از اطلاعات مربوط به راه‌های تأمین مالی فعالیت‌های تجاری (فعالیت‌های تأمین مالی بنگاه) ارائه کند.

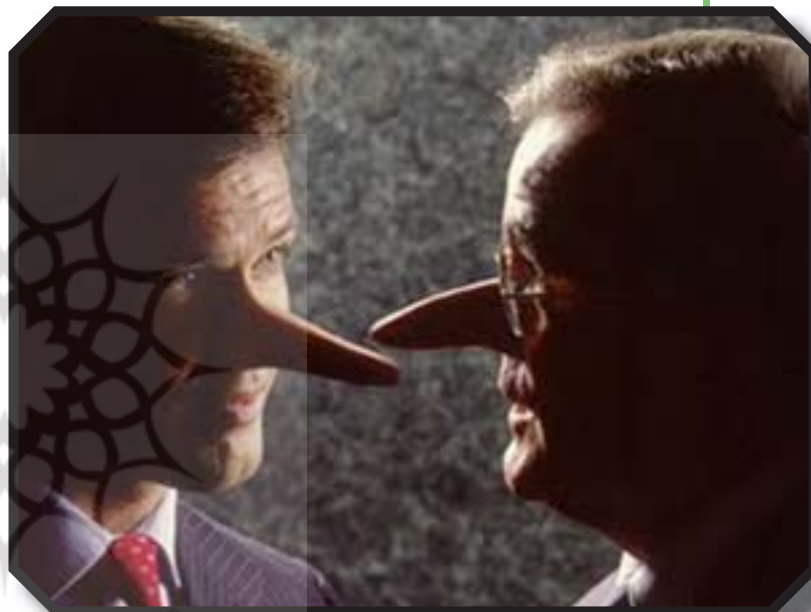
الف. بنگاه باید اطلاعات مربوط به فعالیت‌های تجاری خود را بیش‌تر تفکیک کند و این کار را با ارائه‌ی اطلاعات مربوط به فعالیت‌های عملیاتی‌اش جدای از اطلاعات مربوط به فعالیت‌های سرمایه‌گذاری انجام می‌دهد.

ب. بنگاه باید اطلاعات مربوط به تأمین مالی فعالیت‌های تجاری خود را جدای از اتکا بر منابع تأمین مالی، ارائه کند. به خصوص اطلاعات مربوط به منابع غیر مالکانه‌ی تأمین مالی (و تغییرات مربوط به آنها) باید جدای از منابع مالکانه‌ی تأمین مالی (و تغییرات مربوط به آنها) ارائه شود.

ج. بنگاه باید اطلاعات مربوط به عملیات متوقف شده را جدای از فعالیت‌های مستمر تأمین مالی و تجاری ارائه کند.

د. بنگاه باید اطلاعات مربوط به مالیات بر درآمد خود را جدای از اطلاعات دیگر در صورت وضعیت مالی و صورت جریان‌های نقد ارائه کند. در صورت سود (زیان) جامع، یک بنگاه باید اطلاعات مربوط به اثر مالیات بر درآمد مربوط به هر یک از موارد زیر را جداگانه ارائه کند:

۱. سود عملیات مستمر (کل سود یا زیان بنگاه از محل فعالیت‌های تأمین مالی و سرمایه‌گذاری)
۲. عملیات‌های متوقف شده
۳. سایر اقلام سود جامع

اهداف اساسی شکل ارائه‌ی پیشنهادی

دو هیأت سه هدف برای ارائه‌ی صورت‌های مالی ترسیم کرده‌اند که این اهداف بر مبنای اهداف گزارشگری مالی و داده‌هایی است که دو هیأت از استفاده‌کنندگان صورت‌های مالی از اعضا گروه‌های مشورتی خود دریافت کرده‌اند. اهداف پیشنهادی بیان می‌کنند اطلاعات باید به‌گونه‌ای در صورت‌های مالی ارائه شود که:

الف. تصویر مالی منسجمی از فعالیت‌های یک بنگاه ترسیم کند. یک تصویر مالی منسجم به این معنی است که ارتباط بین اقلام در سرتاسر صورت‌های مالی شفاف است و این که صورت‌های مالی یک بنگاه تا آنجا که امکان دارد مکمل یک‌دیگر هستند.

ب. اطلاعات را تفکیک کند تا اطلاعات در پیش‌بینی جریان‌های نقدی آینده‌ی یک بنگاه مفید باشد. اطلاعات مالی مورد نیاز برای تجزیه و تحلیل صورت‌های مالی، که در راستای دستیابی به اهدافی از قبیل

جدول ۱ طرح پیشنهادی برای صورت‌های مالی را نشان می‌دهد (نام هر سر فصل اصلی به صورت پررنگ و کج نشان داده شده است؛ طبقه‌های هر سر فصل اصلی به کمک نقاط پررنگ تفکیک شده‌اند). بنگاه زمانی می‌تواند سرفصل‌ها و طبقه‌های دیگری را درون یک سرفصل با ترتیبی متفاوت ارائه کند که این نوع ارائه در هر یک از صورت‌های مالی رعایت شود. هر سرفصل و طبقه‌ای که درون یک سرفصل قرار دارد جمع فرعی خواهد داشت. صورت سود (زیان) جامع هم‌چنین یک جمع فرعی برای سود یا زیان خالص و یک جمع اصلی برای سود جامع خواهد داشت. صورت تغییرات در حقوق مالکان در جدول ۱ گنجانده نشده است زیرا این صورت مالی سرفصل‌ها و طبقه‌هایی را که در سایر صورت‌های مالی استفاده شده است ندارد.

راهنمای طبقه‌بندی

● به منظور تهیه‌ی صورت‌های مالی با استفاده از طرح طبقه‌بندی پیش‌گفته، بنگاه باید ابتدا دارایی‌ها و بدهی‌های خود را به سرفصل‌ها و طبقه‌های مختلف در صورت وضعیت مالی تقسیم کند؛ این طبقه‌بندی، نحوه‌ی طبقه‌بندی در صورت سود (زیان) جامع و صورت جریان‌های نقدی را مشخص خواهد کرد. طبقه‌بندی باید با استفاده‌ی دارایی‌ها و بدهی‌ها در بنگاه و دید بنگاه نسبت به فعالیت‌های خود هماهنگ باشد. بنگاه‌ها با بیش از یک بخش قابل گزارش باید اقلام را براساس چگونگی استفاده از آنها در بخش‌های قابل گزارش بنگاه، طبقه‌بندی کنند. این روش به مدیریت اجازه می‌دهد تا ابعاد منحصر به فرد

فعالیت‌های (های) خود را به گونه‌ای منسجم به استفاده‌کنندگان صورت‌های مالی منتقل کند. تصمیم‌های مربوط به طبقه‌بندی توسط مدیریت گرفته می‌شود و مدیریت باید دلایل مربوط به نحوه‌ی طبقه‌بندی خود را در یادداشت‌های توضیحی صورت‌های مالی به عنوان بخشی از یادداشت‌های رویه‌های حسابداری ارائه کند. دو هیأت از یک رویکرد مدیریتی به جای یک رویکرد دستوری حمایت می‌کنند. زیرا دو هیأت اعتقاد دارند صورت‌های مالی که بر اساس رویکرد مدیریتی ارائه می‌شوند، نشان‌دهنده‌ی نگاه مدیریت به بنگاه و منابع آن و چگونگی اعمال مدیریت بر بنگاه و منابع آن است.

ارائه‌ی مجموعه‌ی منسجمی از صورت‌های مالی

● به منظور ارائه‌ی مجموعه‌ی منسجمی از صورت‌های مالی، بنگاه باید اقلام با اهمیت، شرح آنها و ترتیب اطلاعات ارائه شده در صورت وضعیت مالی، صورت سود (زیان) جامع و صورت جریان‌های نقد را در یک ردیف قرار دهد. تا حد ممکن، بنگاه باید عنوان و جمع‌های فرعی اقلام جداگانه را به طور یکسان در هر صورت مالی تفکیک کند. انجام این کار باید ارتباط منسجمی را در سطح اقلام با اهمیت در میان دارایی‌ها، بدهی‌ها، درآمدها، هزینه‌ها و اقلام جریان نقدی به وجود آورد.

چگونه صورت‌های مالی ممکن است تغییر کند

صورت وضعیت مالی

همان طور که در جدول ۱ طرح پیشنهادی برای صورت‌های مالی،

جدول ۱- طرح پیشنهادی برای صورت‌های مالی

صورت وضعیت مالی	صورت سود (زیان) جامع	صورت جریان‌های نقد
تجاری ● دارایی‌ها و بدهی‌های عملیاتی ● دارایی‌ها و بدهی‌های سرمایه‌گذاری	تجاری ● درآمد و هزینه‌های عملیاتی ● درآمد و هزینه‌های سرمایه‌گذاری	تجاری ● جریان‌های نقد عملیاتی ● جریان‌های نقد سرمایه‌گذاری
تأمین مالی ● دارایی‌های تأمین مالی ● بدهی‌های تأمین مالی	تأمین مالی ● درآمد دارایی‌های تأمین مالی ● هزینه‌های بدهی‌های تأمین مالی	تأمین مالی ● جریان‌های نقد دارایی‌های تأمین مالی ● جریان‌های نقد بدهی‌های تأمین مالی
مالیات بر درآمد	مالیات بر درآمد مربوط به: عملیات مستمر (تجاری و تأمین مالی)	مالیات بر درآمد
عملیات متوقف شده	عملیات متوقف شده، پس از کسر مالیات	عملیات متوقف شده
	سایر اقلام سود جامع، پس از کسر مالیات	
حقوق مالکان		حقوق مالکان

نشان داده شده است، طبقه‌بندی در صورت وضعیت مالی بر مبنای فعالیت‌های اصلی (عملیاتی، سرمایه‌گذاری و تأمین مالی) انجام خواهد شد، نه بر مبنای دارایی‌ها، بدهی‌ها و حقوق مالکان که امروزه متداول است. ارائه‌ی دارایی‌ها و بدهی‌ها در سرفصل‌های تجاری و تأمین مالی به وضوح خالص دارایی‌هایی را که مدیریت در فعالیت‌های تجاری و تأمین مالی استفاده می‌کند، بیان خواهد کرد. انتظار می‌رود این تغییر در نحوه‌ی ارائه به همراه جداسازی فعالیت‌های تجاری و تأمین مالی در صورت سود (زیان) جامع و صورت جریان‌های نقدی، محاسبه‌ی بعضی از نسبت‌های مالی کلیدی برای فعالیت‌های تجاری یا تأمین مالی یک بنگاه را برای استفاده‌کنندگان آسان‌تر کند.

دارایی‌ها و بدهی‌ها در هر طبقه به دو دسته‌ی بلندمدت و کوتاه‌مدت تفکیک خواهند شد مگر این‌که بنگاه معتقد باشد ارائه‌ی دارایی‌ها و بدهی‌ها

به ترتیب اطلاعات نقدشوندگی اطلاعات مربوطتری را فراهم می‌کند. جمع‌های اصلی برای دارایی‌ها و بدهی‌ها، و جمع‌های فرعی برای دارایی‌ها و بدهی‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت در صورت وضعیت مالی یا یادداشت‌های توضیحی صورت‌های مالی ارائه خواهد شد.

صورت سود (زیان) جامع

در شکل ارائه‌ی پیشنهادی حق انتخابی را که بنگاه دارد و به موجب آن برای ارائه‌ی اجزاء درآمد و هزینه‌ها در صورت سود (زیان) و صورت سود (زیان) جامع (روی‌کرد دو صورت عملکرد مالی) یا، رویه‌ی جایگزین آن، ارائه‌ی اطلاعات درباره‌ی سایر اقلام سود جامع در صورت تغییرات در حقوق مالکان بنگاه (فقط در اصول پذیرفته شده حسابداری آمریکا) مختار است، حذف می‌شود. بدین ترتیب تمام بنگاه‌ها فقط صورت سود (زیان) جامع ارائه خواهند کرد، و سایر اقلام سود جامع در یک سرفصل مستقل در صورت سود (زیان) جامع ارائه خواهد شد. در این صورت مالی سود یا زیان یا سود خالص به صورت یک جمع فرعی و سود جامع به صورت جمع نهایی ارائه خواهد شد. از آنجا که در صورت سود (زیان) جامع از همان سرفصل‌ها و طبقه‌های یکسانی استفاده خواهد شد که در سایر صورت‌های مالی استفاده می‌شود، در

صورت سود (زیان) جامع جمع‌های فرعی بیش‌تری در مقایسه با آنچه هم‌اکنون در این صورت‌ها ارائه می‌شود، ارائه خواهد شد. این‌گونه طبقه‌بندی‌های فرعی مقایسه‌ی نتایج در میان صورت‌های مالی را تسهیل خواهد کرد. برای مثال، استفاده‌کنندگان قادر خواهند بود تا ارزیابی کنند چگونه تغییر در دارایی‌ها و بدهی‌های عملیاتی، سود و جریان‌های نقد عملیاتی را به وجود می‌آورد.

جنبه‌ی مهم دیگر شکل ارائه‌ی پیشنهادی دو هیأت این است که یک بنگاه باید زمانی به تفکیک اقلام اصلی اقدام کند که این کار باعث افزایش در سودمندی اطلاعات برای پیش‌بینی جریان‌های نقدی آینده شود. بدین منظور، بنگاه ابتدا باید اقلام درآمد و هزینه‌های خود را به طبقه‌های عملیاتی، سرمایه‌گذاری و تأمین مالی تفکیک کند. سپس اقلام هر طبقه بر مبنای عملکرد آنها تفکیک می‌شود. در نهایت بنگاه باید اقلام درآمد و هزینه‌ها را که بر مبنای عملکرد تفکیک شده‌اند بر اساس ماهیت آنها تفکیک کند. این تفکیک باید تا آنجا ادامه یابد که به استفاده‌کنندگان در پیش‌بینی جریان‌های

نقدی آینده‌ی بنگاه کمک کند.

- عملکرد به فعالیت‌های اصلی، از قبیل فروش کالاها، ارائه‌ی خدمات، توسعه‌ی فعالیت‌های تجاری یا دامنه‌ی مدیریتی بنگاه، مربوط می‌شود که بنگاه در آن زمینه‌ها مشغول فعالیت است.
- ماهیت به ویژگی‌ها یا مشخصه‌های اقتصادی مربوط می‌شود که اقلام دارایی‌ها، بدهی‌ها، و درآمد و هزینه را که به طور یکسان به رویدادهای اقتصادی مشابه واکنش نشان نمی‌دهند متمایز می‌کند. نمونه‌ای از تفکیک بر اساس ماهیت، تفکیک کل درآمدها به درآمدهای عمده‌فروشی و درآمدهای خرده‌فروشی یا تفکیک کل بهای تمام شده‌ی فروش به مواد اولیه، کارگر، حمل و نقل و بهای تمام شده‌ی انرژی است.

صورت جریان‌های نقد

بنگاه باید در صورت جریان‌های نقدی، طبقه‌های اصلی دریافت و پرداخت نقدی فعالیت‌های عملیاتی، از قبیل نقد وصولی از مشتریان و نقد پرداخت شده به عرضه‌کنندگان به منظور تحویل موجودی کالا را جداگانه ارائه کند (روش مستقیم) به جای این‌که سود یا زیان یا سود خالص را با خالص جریان‌های نقد عملیاتی تطبیق دهد (روش غیرمستقیم) که بسیاری از بنگاه‌ها امروزه این کار را انجام می‌دهند.

نرم افزارهای یکپارچه مالی اداری

کاکتوس

ابزاری کارآمد در دست مدیران

کاکتوس CACTUS

- حسابداری
- انبارداری
- خرید و فروش
- چک
- صندوق
- حقوق و دستمزد
- منعتی
- دبیرخانه
- بخش موبیرگی
- وام و صندوق قرض الحسنه
- تعاونی مسکن و سهام
- بیمه‌نگاری
- حق العمل کاری
- حمل و نقل باری
- انبارهای عمومی
- سرویس مشتری
- بانک اطلاعاتی مؤسسات و اشخاص

تخت انواع ویندوز و شبکه SQL Server

یکپارچه سازی اطلاعات بین مناطق
مختلف جغرافیایی (Replication)

شرکت کاکتوس کامپیوتر

۸۸۴۴۴۲۱۹ - ۸۸۴۲۷۱۳۰ ☎

۰۹۱۲۳۲۲۳۸۰۳

تهران، سهروردی شمالی، مقابل پمپ بنزین، ☒

پلاک ۳۱۷، طبقه هفتم، واحد شرقی

www.cactus.ir

دو هیأت اعتقاد دارند که روش مستقیم در مقایسه با روش غیرمستقیم با اهداف پیشنهادی برای گزارشگری مالی بسیار سازگارتر است. ارائه‌ی اقلام با اهمیت دریافت و پرداخت نقد در سر فصل عملیاتی تفکیک مفیدتری برای اطلاعات جریان نقد فراهم می‌آورد. علاوه بر این، ارائه با روش مستقیم به استفاده‌کنندگان کمک می‌کند تا اطلاعاتی درباره‌ی دارایی‌ها و بدهی‌های عملیاتی و درآمد و هزینه‌های عملیاتی را به دریافت‌ها و پرداخت‌های نقدی عملیاتی مرتبط کنند.

جدول تطبیقی جدید

در شکل ارائه‌ی پیشنهادی، در جدول جدیدی در یادداشت‌های توضیحی صورت‌های مالی جریان‌های نقد با سود جامع تطبیق داده می‌شوند. در این جدول تطبیقی ارقام ارائه شده در صورت سود (زیان) جامع در سه ستون مجزا با عنوان‌های نقد، ارقام تعهدی به غیر از اندازه‌گیری مجدد، و اجزاء اندازه‌گیری مجدد (برای مثال، تغییرات ارزش منصفانه) تفکیک می‌شوند. استفاده‌کنندگان، اجزاء مرتبط با اندازه‌گیری مجدد را جداگانه تجزیه و تحلیل می‌کنند زیرا هر یک از این اجزاء به شکل متفاوتی به استفاده‌کنندگان در پیش‌بینی جریان‌های نقدی آینده و ارزیابی کیفیت سود کمک می‌کنند.

مزایا و معایب

• دو هیأت امیدوارند از طریق اظهار نظرهایی که درباره‌ی پیش‌نویس اولیه دریافت خواهند کرد و از طریق مشاوره با گروه‌های ذی‌نفع در طول دوره‌ای که برای اظهار نظر در نظر گرفته شده است با مزایا و معایب شکل ارائه‌ی پیشنهادی بیشتر آشنا شوند. علاوه بر این، تعدادی از بنگاه‌ها در میدان عمل شکل ارائه‌ی پیشنهادی را در طول دوره‌ی اظهار نظر آزمایش می‌کنند. دو هیأت از اطلاعات جمع‌آوری شده، برای تجدیدنظر در مطالب مطرح در پیش‌نویس اولیه و ارائه‌ی متن پیشنهادی استفاده خواهند کرد.

* عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی

منبع:

- ✓ International Accounting Standards Board (IASB) and Financial Accounting Standards Board of the Financial Accounting Foundation (FASB),
- ✓ Discussion Paper, Preliminary Views on Financial Statement Presentation, October 16, 2008